

วันฉลองพระเยซูเจ้าทรงรับพิธีล้าง ปี B

(วันอาทิตย์ที่ 11 มกราคม ค.ศ. 2015)

พี่น้องที่รัก เมื่อวันอาทิตย์ที่แล้วพระศาสนจักรของเราทำการสมโภชพระคริสตเจ้าแสดงองค์เพื่อชี้ให้เราเห็นว่าพระกุมารเยซูไม่ได้ทรงเป็นพระผู้ไถ่ของชาวอิสราเอลเท่านั้น แต่ของมนุษย์ทุกคนด้วย วันนี้พระศาสนจักรของเราทำการฉลองพระเยซูเจ้าทรงรับพิธีล้าง ซึ่งเป็นการแสดงองค์อีกครั้งหนึ่งก่อนที่จะทรงกระทำพันธกิจที่ได้รับมอบหมายจากพระบิดาอย่างเปิดเผย เพื่อบอกเราว่าพระเจ้าประทับอยู่กับพระองค์และทรงกำลังทำงานในและผ่านทางพระองค์

ภาพของพระเยซูเจ้าที่พระวรสารวันนี้นำเสนอไม่ใช่เป็นภาพของกุมารน้อยน่ารักและไร้เดียงสาซึ่งกำลังบรรทมในรางหญ้าอีกต่อไป แต่เป็นภาพชายหนุ่มผู้ซึ่งต้องแบกรับภาระหนักและความรับผิดชอบสูง ภาระที่พระองค์ต้องแบกคือความหนักของบาปที่มวลมนุษย์ได้กระทำผิดต่อพระเจ้า ส่วนสิ่งที่อยู่ในความรับผิดชอบของพระองค์คือการชดเชยโทษบาปเหล่านั้น

ความจริงที่ว่าพระเยซูเจ้าทรงรับพิธีล้างจากนักบุญยอห์นผู้ทำพิธีล้างในแม่น้ำจอร์แดนเป็นเรื่องที่ค่อนข้างเข้าใจยาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับคริสตชนในสมัยเริ่มแรก ทั้งนี้ก็เพราะว่าพิธีล้างดังกล่าวเป็นพิธีที่ผู้รับ **“แสดงถึงการกลับใจเพื่อจะได้รับการอภัยบาป”** (มก 1:4) ที่ตนเองได้กระทำ แต่จุดประสงค์นี้ไม่น่าจะใช้ได้กับกรณีของพระเยซูเจ้า เพราะในฐานะพระเจ้าแท้ พระองค์ทรงปราศจากบาปอย่างสิ้นเชิง คำถามก็คือว่าทำไมบุคคลที่ไม่มีบาปเลยจึงมารับพิธีล้างซึ่งบ่งบอกถึงการยอมรับว่าตนเองเป็นคนบาปด้วย? คำตอบหนึ่งที่เป็นไปได้คือ เพื่อแสดงให้เราเห็นว่าพระองค์ทรงยอมรับบาปของคนทั้งโลกมาไว้บนบาปของพระองค์ด้วยเต็มพระทัย แม้ว่าพระองค์ทรงเป็นผู้บริสุทธิ์ก็ตาม

พระเยซูเจ้าทรงยอมแบกรับบาปและโทษทุกอย่างที่เป็นผลตามมาแทนมวลมนุษย์เพื่อลบล้างพวกมันออกไป เหมือนที่นักบุญยอห์นผู้ทำพิธีล้างได้บอกศิษย์ของท่านเกี่ยวกับพระองค์ว่า **“นี่คือลูกแกะของพระเจ้า ผู้ทรงลบล้างบาปของโลก”** (ยน 1:29) ดังนั้น ในแง่หนึ่งการรับพิธีล้างของพระเยซูเจ้าเป็นการแสดงออกถึงความสุขภาพและการถ่อมพระองค์เพื่อรับใช้เราผู้ซึ่งเป็นคนบาป จากนั้นในแม่น้ำจอร์แดนที่พระองค์ทรงถูกจุ่มลงไป พระองค์ทรงโผล่ขึ้นมาในฐานะพระผู้ไถ่ผู้เต็มไปด้วยพระสิริรุ่งโรจน์

พระสุรเสียงของพระเจ้าที่ดังลงมาจากฟากฟ้าว่า **“ท่านเป็นบุตรที่รักของเรา เป็นที่โปรดปรานของเรา”** (มก 1:11) เป็นการเผยแสดงพระเยซูเจ้าเพื่อให้นมนุษย์ได้รู้จักพระองค์อีกครั้งหนึ่ง ยิ่งกว่านั้น ถ้อยคำเหล่านี้ชวนเราให้คิดถึงพระดำรัสของพระเจ้าที่ตรัสถึงผู้รับใช้ที่ทุกขทนของพระองค์ที่ว่า **“นี่คือผู้รับใช้ของเรา ซึ่งเราเชิดชู เราเลือกเขาเพราะเราพอใจเขา”** (อสย 42:1) ตามความเชื่อคริสตชนของเราพระเยซูเจ้าทรงเป็น **“ผู้รับใช้ที่ทุกขทนของพระเจ้า”** ผู้ทรงเต็มพระทัย **“ยอมรับทุกขทรมานและความอับยศ”** (อสย 53:7) แทนเราเหมือนที่ประกาศกอิสยาห์ได้ทำนายไว้

ดังนั้น การฉลองพระเยซูเจ้าทรงรับพิธีล้างจึงแสดงให้เห็นว่าพระองค์เสด็จมาเป็นพระผู้ไถ่ของเราโดย
ทางการยอมรับความทุกข์ทรมานด้วยความนบนอบเชื่อฟังต่อพระประสงค์ของพระบิดาและความรักที่มีต่อเราทุกคน
ในเวลาเดียวกันวันฉลองนี้แสดงให้เห็นว่าอะไรคือชีวิตคริสตชนที่ควรจะเป็นด้วย ชีวิตคริสตชนของเราเริ่มต้นด้วย
การรับศีลล้างบาป ซึ่งเป็นเครื่องหมายสะท้อนถึงการถ่อมตนยอมรับว่าเราแต่ละคนเป็นคนบาป และผ่านทางน้ำแห่ง
ศีลล้างบาปเราได้รับชีวิตใหม่และกลายเป็นประชากรใหม่ของพระเจ้า ศีลล้างบาปของเราเป็นทั้งจุดจบและจุดเริ่มต้น
กล่าวคือ เป็นจุดจบของชีวิตเก่าซึ่งเป็นชีวิตที่เปื้อนหมองด้วยบาปกำเนิดและเป็นจุดเริ่มต้นของชีวิตใหม่ในฐานะบุตร
พระเจ้าร่วมกับพระเยซูเจ้า ซึ่งเป็นชีวิตที่พระเจ้าทรงโปรดปราน ยิ่งกว่านั้น ศีลล้างบาปที่เราได้รับทำให้เรามีส่วนร่วม
ในการสิ้นพระชนม์และการกลับคืนพระชนมชีพของพระเยซูเจ้าด้วย

ทุกครั้งที่เรามาร่วมพิธีมิสซา เรากำลังร่วมส่วนในการถวายพระองค์เองทั้งครบของพระเยซูเจ้าบนไม้กางเขน
เพื่อเป็นสินไถ่แทนมวลมนุษย์ ทั้งยังเป็นการแสดงออกอย่างเป็นนัยว่าเราปรารถนาที่จะเป็นผู้รับใช้ที่ทุกข์ทนของพระ
เจ้าและพร้อมที่จะยอมรับความทุกข์ยากลำบากที่จำเป็นเพื่อแยกตัวเราเองออกจากบาปด้วย ดังที่เราทราบกันดี
บ่อยครั้งการหลีกเลี่ยงบาปมักจะเกี่ยวข้องกับการปฏิเสธตนเองและความทุกข์ยากลำบากเสมอ ยิ่งกว่านั้น การเป็นคริ
สตชนที่ดีตามแบบอย่างของพระเยซูเจ้าเรียกร้องการสละตนเองและความพร้อมที่จะแบ่งปันและช่วยเหลือผู้อื่นด้วย
ในพิธีมิสซาเราไม่เพียงร่วมส่วนในพระทรมานและการถวายตนเองทั้งครบของพระเยซูเจ้าเท่านั้น แต่เรายังเห็น
แบบอย่างที่ยอดเยียมของสิ่งที่ชีวิตของเราควรจะเป็นด้วย นั่นคือ ของถวายที่เต็มเปี่ยมด้วยความนบนอบเชื่อฟังและ
ความรักแด่พระเจ้า จำไว้เสมอว่าการร่วมส่วนในพระทรมานของพระเยซูเจ้าบนโลกนี้จะทำให้เรามีส่วนในพระสิริ
รุ่งโรจน์ของพระองค์ในโลกหน้า เหมือนที่นักบุญเปาโลบอกเราว่า “ถ้าเราตายพร้อมกับพระคริสตเจ้าแล้ว เราก็จะมี
ชีวิตพร้อมกับพระองค์ด้วย” (รม 6:8)

พี่น้องที่รัก วันนี้พระศาสนจักรเรียกเราออกจากถ้ำพระกุมารเพื่อไปยังไม้กางเขนของพระผู้ไถ่ อย่างไรก็ตาม
สิ่งนี้ไม่ได้ทำลายความยินดีและความสุขที่เราได้รับในวันคริสต์มาส แต่ชี้ให้เราเห็นว่าจุดประสงค์ของการบังเกิดของ
พระเยซูเจ้าคือ ชีวิตนิรันดร์ซึ่งเป็นความหวังของเราทุกคนนั้นมาจากพระทรมานและการสิ้นพระชนม์ของพระองค์
ยิ่งกว่านั้น วันฉลองพระเยซูเจ้าทรงรับพิธีล้างเป็นอีกโอกาสหนึ่งที่เราจะพิจารณาไตร่ตรองถึงศีลล้างบาปที่เราได้รับ
เป็นพิเศษ เราต้องเข้าใจว่าศีลล้างบาปไม่ใช่เป็นเพียงพิธีกรรมที่ทำให้เราเป็นคริสตชนเท่านั้น แต่เป็นจุดเริ่มต้นของการ
เดินทางที่ยาวนานตลอดชีวิตเพื่อไปสู่ชีวิตนิรันดร์ด้วย ในระหว่างการเดินทางนี้เราทุกคนถูกเรียกให้เป็นพยานถึงข่าวดี
ด้วยชีวิต เป็นเกลือของแผ่นดิน แสงสว่างส่องโลก และเจริญรอยตามแบบอย่างของพระเยซูเจ้า ดังนั้น วันนี้ให้เราถือ
ฟื้นความเชื่อของเราในพระองค์และความตั้งใจที่จะติดตามพระองค์ และขอให้ศีลมหาสนิทที่เราจะรับทำให้
ความสัมพันธ์ของเรากับพระเยซูเจ้านับวันยิ่งแน่นแฟ้นมากยิ่งขึ้น

ขอพระเจ้าอวยพรพี่น้องทุกคน